

דב שחור

מחזה מאת: איציק אלוני

כל הזכויות שמורות ©

טל: 03-5225458

aloni-i@bezeqint.net

תקציר המחזה

יוגב, גבר בגיל העמידה, חושף יום אחד, ללא אזהרה מוקדמת, בפני אשתו ובתו את נטייתו המינית שנאבק להדחיק ואת כוונתו לעבור ניתוח לשינוי מין. למרות שאשתו ובתו נזכרות בדיעבד בסממנים נשיים אצל יוגב, החדשות מתקבלות בהלם וזעזוע עמוק. בלית ברירה הוא עוזב את הבית ומנתק כל קשר עם משפחתו. כעבור שנה, ביום חתונתה של בתו, הוא מופיע מחדש ומעורר שוב תדהמה בקרב השתיים, משהן נוכחות בשינוי שחל בו.

הדמויות לפי סדר הופעתן:

סמדר - אישה
 יוגב - אבא
 נועה - בת

תמונה 1

המקום: סלון בבית מרוהט בטיב טעם, אך לא מפואר.
 כנסת סמדר. מסתכלת במראה ובוחנת את שמלתה, רוכסן בגב השמלה
 עדיין פתוח.

סמדר - (קוראת בקול) יוגב?
 (פאזזה) יוגב איפה אתה?

יוגב - (מחוץ לחדר) את קוראת לי?

סמדר - כן, בוא לפה.

יוגב - מה את רוצה?

סמדר - איפה אתה?

יוגב - אני פה.

סמדר - אתה נשמע כמו במבטיה.

יוגב - אני בחדר.

סמדר - אתה יכול לבוא שנייה.

יוגב - למה?

סמדר - לסגור לי את הרוכסן של השמלה.

יוגב - תכף.

{פאזזה. סמדר ממתינה זמן מה}

סמדר - מה אתה עושה שם?

יוגב - רגע אחד! אין לך סבלנות?!

סמדר - אז אני באה אליך. (הולכת אליו)

{יוגב נכנס בדיוק כשהיא כמעט בפתח החדר, וכמעט נתקלים זו בזו. יוגב מחזיק בידו קופסת כדורים, ממהר להסתירה מידו. הולך ישר אל מאחורי גבה של סמדר, ומכניס לכיסו את הכדורים}

סמדר - (פונה אליו) מה הכנסת לכיס?

יוגב - חיפשתי כדורים.

סמדר - (תוך כדי שהיא מפנה את גבה) איזה כדורים?

יוגב - (תוך כדי רכיסת הרוכסן) נגד כאבי ראש.

סמדר - למה הכנסת לכיס ולא לפה.

יוגב - (מתקשה עם הרוכסן) אחכה כשכאב ייעשה חזק יותר ואקח.

סמדר - להפך תיקח לפני שהכאב יתחזק.

יוגב - משתדל לקחת מה שפחות כדורים. (מסתבך עם הרוכסן)

סמדר - למה אתה מסתבך עם הרוכסן? בוא למראה אני רוצה לראות.

{הולכים למראה}

סמדר - בזמן האחרון אתה מתלונן הרבה על כאבי ראש. למה שלא תלך לרופא לברר את הסיבה? ברצינות. יכול להיות שאתה סובל ממיגרנה.

יוגב - אין צורך ברופא, זה לא יעזור.

סמדר - אתה לא יכול לבלוע כמויות של כדורים כל יום ולהגיד "זה לא יעזור".

יוגב - (בקול רך) לאן את הולכת?

סמדר - (מפנה את ראשה ומעיפה בו מבט תמוהה) מה קרה לקול שלך?

יוגב - (מצחקק) התחלק לי הצליל.

סמדר - ברצינות, אני מבקשת ממך ללכת לרופא.

יוגב - או-קיי אני אלך. (לא מצליח עם הרוכסן)

סמדר - למה אתה מסתבך שם?

יוגב - לא יודע מה קורה לרוכסן הזה.

- סמדר - זה בגלל שהידיים שלך רועדות.
- יוגב - רועדות מהלחץ.
- סמדר - למה אתה לחוץ?
- יוגב - את יוצאת?
- סמדר - אני יוצאת ואחזור מיד אחרי החלפת החצאים.
(על הרוכסן) תִּרְצִי'רֶץ' אותו למטה ותתחיל שוב ל למשוך למעלה.
- יוגב - למה את רוצה להחליף את החצאית?
- סמדר - לא אוהבת איך שהיא יושבת עליי.
- יוגב - היא יושבת עליך נפלא.
אוח, הריצ'רץ' הזה שוב נתקע.
- סמדר - תחזיר טיפה אחורה ותנסה שוב.
לא ככה! אתה מפגין ידיים שמאלניות.
קח אחורה, אחורה זה למטה!
יוגב! תקשיב! שחרר נשימה ותמשוך למטה ולא בכוח.
(בקול) אתה תקרע לי את השמלה!
יוגב בעדינות.
- יוגב - אני דווקא מאוד עדין.
אני תמיד מסתבך עם הריצ'רצ'ים שלך. (מצליח)
- סמדר - אני שומעת בקול שלך לחץ. למה נלחצת פתאום?
- יוגב - בגלל הרוכסן שלך.
- סמדר - נלחצת לפני שהסתבכת אתו.
- יוגב - למה שאלחץ?
- סמדר - אני לא יודעת, אתה נראה נרגש יותר מתמיד, ואפילו קצת חיוור.
- יוגב - אני חיוור?
(בודק מול המראה) אני בכלל לא חיוור, זה הצבע שלי, את סתם
אומרת את זה כדי להלחץ אותי עוד יותר.

- סמדר - ממש לא. אתה גם נכנסת קצת מזיע. אז בבקשה תירגע.
עכשיו ספר לי מה קורה לך?
- יוגב - (מנגב את הזיעה) אני רגוע. הזיעה מהמאמץ על הרוכסן אחד קטן.
- {סמדר מביטה בו בסקרנות}**
- יוגב - מה?
- סמדר - אתה לא שקט. תסתכל רגע עלי.
(בוחנת אותו) אתה מסתיר ממני משהו.
- יוגב - (מתפלא) אני?
- סמדר - אתה נתון בלחץ כמו חיה רדופה. מה קורה לך?
- יוגב - את מלחיצה אותי עוד יותר כשאת אומרת שאני לחוץ, מזיע וחיוור.
- סמדר - (לוקחת את שקית הקניות) אני הולכת להחזיר כמה דברים. אל תחכו לי. תחמם לך ולנועה את האוכל.
- יוגב - מתי בערך את חושבת לחזור?
- סמדר - אמרתי לך, אל תחכו לי, זה יכול לקחת לי זמן.
- יוגב - כמה זמן? שעה, שעתיים?
- סמדר - זמן זה זמן, כך שלזמן של כל אישה יש זמן משלו, והחלפה לוקחת זמן.
- יוגב - אולי גם אני ארצה לצאת.
- סמדר - מה קורה לך?
רוצה לצאת?
תצא!
מישהו עוצר בעדך?
(פאזזה. שוב מביטה בו בחשדנות) משהו. לא נראה בסדר איתך,
ואתה קצת מדאיג אותי!
- יוגב - את רוצה שאבוא אתך?
- סמדר - לא, מה פתאום שתבוא אתי?
- סמדר - למה לא?

- סמדר - יוגב, ממתתי אתה בא אתי לקניות? מה עובר עליך?
- יוגב - כלום. טוב, לא חשוב.
- סמדר - אתה מתנהג בצורה מאוד מוזרה, אבל מאוד מוזר בזמן האחרון.
(בוחנת את פניו) אתה שוב מזיע.
- יוגב - (מנגב את הזיעה) זאת זיעה קרה.
- סמדר - בגלל שאתה בֶּסְטֵרְס.
- יוגב - תמיד הייתי אדם של סטרס.
- סמדר - כשאתה מתרגש או לחוץ ואתה מזיע.
- יוגב - אני לא לחוץ!
- סמדר - אז למה אתה היום יותר מתמיד כזה?
(קוראת לו למראה) בוא, עכשיו תסתכל על עצמך בראי.
- יוגב - (בתנועה וקול נשי) סמדר די, את מגזימה, את משתלטת לי על החיים. בסדר אני מזיע!
- סמדר - (בדהמת) עשית עכשיו תנועה נשית מוגזמת.
- יוגב - את מכירה אותי שנים ואלה הן תנועות נורמליות שלי, לא שינית. יש לי את אותן תנועות כמו תמיד.
- סמדר - היום זה בולט במיוחד.
- יוגב - (מחייך) ואולי העיניים שלך היום רואות טוב יותר?
אבל עזבי, שטויות, למה את הולכת להחזיר או להחליף?
- סמדר - להחליף שתי חולצות וחצאית.
- יוגב - את החולצות אני ממליץ להחזיר. אבל למה את רוצה להחזיר את החצאית?
- סמדר - אתמול אחרי שאכלתי הלכתי למדוד הרגשתי שהיא צרה עלי. אגב, מה פתאום אכפת לך מהחצאית?
- יוגב - חכי רגע.

{יוגב יוצא ומיד חוזר עם חצאית}

- סמדר - (ממהרת לחפש את החצאית בשקית)
מה עושה החצאית שלי אצלך?
- יוגב - רציתי להפתיע אותך ולהזמין לך אחת דומה באתר הקניות.
- סמדר - ועכשיו תספר לי את האמת, מה עשית עם החצאית?
- יוגב - לא תאמיני.
- סמדר - נסה אותי!
- יוגב - (בחייך וקצת נבוך) עזבי, בפעם אחרת.
- סמדר - (משתעשעת אתו בחיוך ממזרי) אתה מסתיר ממני משהו?
- יוגב - את ממהרת - נדבר בפעם אחרת.
- סמדר - נדבר עכשיו! החנות לא תברח. אתה יודע שאני לא אעזוב אותך עד שתגיד לי!
- יוגב - בואי שבי.
- סמדר - בכל פעם שאומרים לי 'בואי שבי' מתחיל סיפור שאין בו משהו טוב.
- יוגב - תראי, אני רוצה לספר, ו. ואני לא יודע איך להתחיל ל.
רציתי לספר מזמן.
- סמדר - עכשיו זה המְזְמָן, הזמן פה מחכה לך. תתרכז ותגיד בלי לגמגם.
- יוגב - נדבר כשלא תמהרי, אהיה יותר רגוע ופתוח.
- סמדר - הקול שלך קצת משונה היום, זה כבר אמרתי, וגם התנועה שעשית רומזת לי שאתה.
(צוחקת כלא מאמינה) אתה?!
- (קרובה אליו) אתה לבשת את החצאית שלי!
- יוגב - רק מדדתי.
- סמדר - (מצחקקת) ולמה רק מדדתי?
- יוגב - רציתי להרגיש איך את מרגישה בחצאית.
- סמדר - קדימה, תנסה סיפור אחר.

- יוגב - (מבולבל) רציתי לספר לך. אך. אך. אך.
את כבר יודעת שנים שאני כזה.
שאני כזה. נוטה יותר.
יש לי נטייה.
לכיוון להיות.
לכיוון הזה.
תראי, אני אוהב אותך ואת נועה ואתן כל עולמי וכך תמיד ארגיש,
אבל אני חייב להגיד לך משהו אחר.
(פאזזה)
אני אישה לכודה בגוף גבר.
- סמדר - אתה נקבה.
- יוגב - בְּפָנַי, אי-שה.
- סמדר - שרוצה להיות קוקסינל!
- יוגב - (מתקן) טרנסג'נדר. קוקסינל זאת מילה לא יפה.
- סמדר - וזה יפה לבוא אחרי כל כך הרבה שנים שאנחנו נשואים ולספר לי
שאתה רוצה להיות כזאת טרנס...?
- יוגב - (קוטע אותה) תמיד חלמתי להיות אישה.
- סמדר - למה מעולם לא שמעתי על זה.
- יוגב - כי הדחקתי את זה. והיה לי מוזר להכריז על זה בקול.
הרבה פעמים עמדתי לספר, אבל לא היה לי את האומץ, עד שהיום
התשוקה הכניעה אותי ויצאה החוצה.
- סמדר - אתה צוחק עלי?
- יוגב - בכלל לא.
- סמדר - ממת?!
- יוגב - ממת?!
- סמדר - (עוברת מיד לכעס) ממת? התחלת להרגיש תשוקה שהכניעה אותך
להיות אישה?!
- זה לא יכול להיות מהיום למחר!

יוגב - ברור שלא, אבל חשבתי על השאלה הזאת הרבה פעמים.

סמדר - ו...?

{שתיקה קלה}

סמדר - (בצעקה) ו...!!!

יוגב - אוי, הבהלת אותי.

סמדר - אתה חושב שיש לי את כל היום להיסוסים שלך?!

יוגב - לכן הצעתי שנדבר בפעם אחרת.

סמדר - (בחוסר סבלנות) מתי זה התחיל! ומהם הצעדים הבאים שלך?!

יוגב - אני עדיין לא יודע שום דבר על התהליך. אני לא יודע אני. זה מתבשל אצלי.

סמדר - על אש גבוה או קטנה?

יוגב - בתהליך מתקדם. תראי, אני מרגיש שמתחולל ומתעורר בי משהו משונה ולא רגיל, אמנם זה התחיל עוד כשהייתי ילד, אבל במהלך השנים זה הלך והתחזק באיטיות, בזמן האחרון זה הלך וגדל, וגדל.

סמדר - (מסמנת מידות בשתי ידיה) גדל גדול גדול, או גדל גדול קטן?

יוגב - משהו שעוד לא הגיע לשיא גודלו.

סמדר - משהו קטן שיחזור לקדמותו או משהו גדול שילך ויגדל?

יוגב - אני עדיין לא ממש אישה.

סמדר - אתה גם לבשת את התחתונים שלי?

{יוגב לא עונה}

סמדר - (בקול) תענה לי!

יוגב - מדדתי.

סמדר - לכמה זמן?

יוגב - מספיק זמן כדי להתרגל.

- סמדר - כלומר, יצאת איתם?
- יוגב - החוטיני בתחת הוא נפלא, אבל מלפנים? לא היה לי נוח כי הזין והביצים ברחו החוצה. את יודעת שאת לובשת תחתונים צרים מדי.
- סמדר - (בלעג) טוב שאתה אומר לי, מהיום והלאה אקנה אותם רחבים יותר שהמערכת המינית שלך לא תברח החוצה.
- יוגב - תראי, אני אמנם מרגיש שיש בי רגשות נשיים חזקים. (כממתיק סוד) בהתחלה, "מזמן" פחדתי לחשוב על זה, ונמנעתי לעשות דברים בגלוי, עד שאמרתי לעצמי די! יהיו התוצאות אשר יהיו.
- סמדר - (ממתיקת סוד) והיום אתה מוכן לשלם כל מחיר.
- יוגב - כך זה נראה, את...
- סמדר - (פתאום קוטעת אותו בתקיפות) כל ההתנהגות הנשית הזאת הייתה כל הזמן. מה קרה בזמן האחרון שזה התאושש חזק?
- יוגב - אמרתי לך שאני לא יודע בדיוק איפה ומתי זה התחיל והתחזק. התחלתי להאמין שלא אהיה מאושר אם לא אעשה את הצעד המתבקש. (פתאום משתתק)
- {סמדר מביטה ומחכה שימשיך}**
- סמדר - תוציא את הכדורים מהכיס.
- יוגב - (תוך כדי שהוא מוציא) היום אני מרגיש שאני מוכן. (מוסר לה)
- סמדר - (בוחנת) מה אלה?
הורמונים!?
- יוגב - אני הולך לכיוון שינוי מין.
- סמדר - שינוי מין? אהבתי את הבדיחה.
- יוגב - (יוצא לו קול נשי דק) כן.
- סמדר - אתה השתגעת?
- יוגב - נסי להבין אותי.

- יוגב - תפסיקי להשתולל!
- סמדר - כל השנים שאנחנו יחד. רמאי, נוכל, שקרן.
- יוגב - ואני לא מצטער עליהן.
- סמדר - (באגרסיביות) עצור!
- יוגב - אני עוצר, ואת תפסיקי לנופף בשקית.
תבני, סופסוף החלטתי לצאת מהארון.
- סמדר - עכשיו תכניס את עצמך חזרה לארון ואל תצא משם עד שתיחנק!
- יוגב - לא יכול, פרצתי את הדלת.
- סמדר - ומתי אתה חושב לשנות מין?
- יוגב - בהקדם.
- סמדר - סופי?
- יוגב - סופי.
- סמדר - מוחלט?
- יוגב - מוחלט.
- סמדר - תקשיב טוב!
מהיום אתה עף מפה החוצה! וזה מוחלט, וסופי!
- יוגב - אבל אני גר פה.
- סמדר - אם אתה יכול לעבור בקלות כזאת למין השני, אתה בהחלט יכול לעבור בקלות מהבית הזה לבית אחר!
- יוגב - תקשיבי רגע.
- סמדר - (קוטעת אותו) לא רוצה להקשיב רגע! תסתכל עמוק בתוך הקרביים שלך, ותראה שאתה לא תהיה גבר!
- יוגב - נכון, אני לא אהיה גבר, אבל אשאר אותו האדם, בשם אחר.
- סמדר - (בלעג) באמת?! אני לא צריכה שיסתובב לי פה גבר עם ציצים, יש לנו מספיק ציצים בבית. אתה לא תחיה פה דקה אחת כנקבה!

יוגב - אני...

סמדר - (קוטעת אותו) נ-קו-דה!

{פאזזה קלה}

יוגב - (בזהירות) עד היום לא סיפרתי לך שהיו לי דאגות רבות שעיכבו אותי ומנעו ממני להתקדם בתהליך.

{פאזזה. סמדר נועצת בו מבט, חסרת אונים, מנידה ראש לשלילה}

יוגב - קבעתי פעם תור לרופא שמבצע ניתוחים כאלה, הלכתי לשם, ומרוב פחד לא היה אכפת לי אם אמות בדרך.

סמדר - חבל שלא מתת בדרך. לפחות הייתי אלמנה וחיה בצער. מה חשבת לעצמך, להופיע בפנינו פתאום בתור קוקסינל!?

יוגב - (מתקן) טרנסג'נדר. כשהגעתי לשם, במרחק מאה מטרים מהמקום, חשבתי על נועה שלנו וקיבלתי פיק ברכיים, חשבתי שזה לעולם לא יקרה, שלעולם לא אהיה מה שאני אמור ורוצה להיות.

סמדר - אולי תחשוב תמיד על הילדה שלנו ותתחרט?

יוגב - לא.
אז טעיתי - שלא עשיתי.
אבל היום הילדה שלנו כבר גדולה.
בואי ואגלה לך עוד משהו.
(פאזזה. מחפש את המילים לומר)

סמדר - נו, נעתקו לך המילים? דבר!

יוגב - בכל פעם שנסעת לטיול עם הילדה ל-ל-לחו"ל.
(פאזזה קצרה)

סמדר - כ-ן, אני מקשיבה.

יוגב - אני חגגתי.

סמדר - באיזה מובן חגגת? שהזדיינת על המיטה שלנו?

- יוגב - נהייתי להיות מחוזרת, אבל הסתרתי כדי לא לתת לשכנים פתח של רכילות. תביני, החיים שלי השתנו בדרכים שלא יכולתי לחלום עליהם, הייתי מאושר כשהחלטתי להיות מי שאני באמת. למי שנועדתי להיות.
סמדר יקירתי, תביני, א-ני אי-שה.
- סמדר - אתה לא אישה!
(חופנת את שדיה ומבליטה אותם בפוש-אפ למעלה)
אתה רואה את אלה?. אני אישה אמתית!
- יוגב - גם לי יהיו כאלה.
- סמדר - בחיים לא יהיו לך כאלה טבעיים!
- יוגב - אולי יהיו לי יפים יותר, קטנים יותר ומוצקים.
- סמדר - שנים ליטפת אותן ונהנתה.
- יוגב - ליטפתי וחלמתי שהם שלי, ושגם לי יהיו.
- סמדר - אתה זונה ובן זונה!
- יוגב - (מתעלם מהקללה) כשאת ונועה יצאתן לחופשה בחו"ל, אני יצאתי לחופש. עברתי ברחוב לבוש בבגדים שלך וכולם סביבי העירו הערות מחמיאות ולפעמים ג'יז-עניויות(!).
החיים בזהות אחרת, נעימה, אמתית!
- {סמדר בינתיים ממהרת לצאת לאחד החדרים, וחוזרת עם ערימת בגדים שלה ומתחילה לקרוע אותם ללא רחם}
- יוגב - (מנסה לעצור בעדה) למה את עושה את זה? תפסיקי!
(בשאגה) רק לא את החזיה!
- סמדר - בן זונה! גם את החזיה שלי? (מפליקה לו עם החזיה)
- יוגב - (בקול מאוד נשי) את הפלקת לי! אויה זה כואב לי נורא.
- סמדר - (בלעג) "את הפלקת לי, אויה זה כואב לי נורא".
- יוגב - אני כבר לא לובש את הבגדים שלך. את יכולה לכבס חבל לקרוע.
- סמדר - תכף אקרע לך את הצורה! לבשת את הבגדים שלי, משמע שהסרחת אותם!

- יוגב - תמיד אהבתי את הבגדים האלה שלך.
- סמדר - "האלה?!!" זיהמת אותם!
- יוגב - הם שירתו את שנינו, ומזמן הפסקתי לגעת בהם.
- סמדר - ומה עשית היום בחצאים?
- יוגב - רק מדדתי. שם אסון לא קרה?
לפני כחודש שכרתי תא סודי ושם אני מאחסן את הבגדים,
התכשיטים והאיפור שלי. לבשתי את שלך רק כשהייתן בחו"ל, כי
היה בהם את הריח הנשי שהיה חסר לי ורציתי שיריחו בי את הריח
שלך. המקום היחיד שבו לבשתי בגדי גברים היה בעבודה ובקרוב
יחול השינוי.
- סמדר - שינוי?
- יוגב - אמרתי כבר, הניתוח לשינוי המין.
- סמדר - (בעצבים) אלוהים, תן לי את האומץ לרצוח את הפוסי הזאת!
- יוגב - (מנסה לשכנע) אני חייב לדבוק במטרה שלי, ב-אני שלי.
כל יום שעובר אני לא יכול לראות את עצמי כגבר - אלא כאישה.
אני מסתכל במראה ואני לא רואה גבר, אולי היא לא יפה כל כך,
לא צעירה כל כך.
- סמדר - אתה זקנה!
- יוגב - אבל היא - זה אני. האני האמתי שלי!
- סמדר - ואיך תספר לבת.
- יוגב - איזו בת?
- סמדר - כבר שכחת את נועה הבת שלנו?!
- יוגב - זה פחד טבעי מה/ואיך להגיד את זה.
בדיעבד, הדבר הראשון שהייתי חייב לעשות, להתגרש.
זאת הטעות היחידה שלי.
- סמדר - קודם בוא נתגרש, ואחר כך תהפוך לקוקסינל?

- יוגב - (מתקן) לטרנסג'נדר. טרנסג'נדר!
עכשיו כבר מאוחר. כי אני לא אבטל את התור עוד פעם! התפיסה שלך מעוותת. בעצמך אמרת שבכל גבר קיימת האישה שבפנים?
- סמדר - (בזלזול) הבנו גם שבכול אישה קיים הגבר שבפנים. אז בשביל זה צריך להפוך את המינים?
- יוגב - ברגע שתביני שזה לא בשליטתי, יהיה לך קל יותר לקבל אותי. זה האני שלי. רציתי לעלות על הסיפון כשאתן לצדי, חבל.
- סמדר - סיפון?! אתה היית כבר על הסיפון בתור בעל ואב, עכשיו אתה קברניט שנוטש את הספינה ראשון. נוטש את הסיפון חותך את התורן והופך לאיזו זונה בתחפושת, ולעוד כוס לא טבעי ומעוות! אני כל כך כועסת שאתה גורם לי להגיד דברים שבחיים לא חשבתי שאגיד.
- יוגב - אני יודע, וסולח.
- סמדר - מצדי אתה יכול ללכת לעזאזל!
- יוגב - לא יניסו אותי ממה שאני.
- סמדר - מה יהיה עם נועה? אתה תשבור לה את הלב. היא קרובה מאוד אליך, היא הבת של אבא. כשהיא תחזור הביתה, מה אני אגיד לה? "נועה, אני רוצה לספר לך שאבא שלך הולך להיות קוקסינל"
- יוגב - (מתקן בשקט) טרנסג'נדר.
- סמדר - (מתרוצצת מזעם) אני עיוורת! מטומטמת! מפגרת! סתומה!
- יוגב - זאת לא אשמתך יקירתי. כנראה שאני שחקן מצוין. לא היית יכולה לדעת מה ומתי אני נכנס לזה ממש. מצאתי את מה שיוליך אותי למסע. המסע קורא לי ללכת לזרום אתו עד הסוף, בכדי שאהיה מי שאני הייתי צריך להיות במקור.
- סמדר - (צוחקת מתוך מבוכה) עכשיו אתה בדיחה. ולא סתם בדיחה. אלא בדיחה עצובה.
- יוגב - אני מעדיף להיות אישה עצובה, מאשר לחיות עוד יום כגבר מאושר.
- סמדר - (חסרת מנוחה. לעצמה) כל יום לומדים משהו חדש, ובעיקר על אנשים שקרובים מאוד אליך במשך שנים.

- יוגב - על זה לא מחליטים, זה בא באופן טבעי.
- סמדר - אתה חושב שזה שווה את זה? שווה לך להקריב כל מה שִׁבְּנִינוּ ביחד במשך שנים?
- יוגב - אני לא רוצה להקריב, אבל ככה זה יוצא.
- סמדר - תענה לי ברצינות, על מה חשבת כששכבת אתי?
- יוגב - לא חשבתי, הייתי גבר נטו.
- סמדר - (פורצת בצחוק בקול רם) רמאי! אתה שקרן עלוב!
(פתאום רצינית) אתה חשבת על התחת שלי!
חשבת כל הזמן במזמן המשגל איך להפוך אותי על הבטן!
אתה התאמנת עליי בין זונה!
- יוגב - אם את לא רוצה להביך את עצמך בפני השכנים, כדאי שתדברי קצת יותר בשקט.
- סמדר - מה יהיה השלב הבא?

{יוגב שותק}

- סמדר - (פתאום מתפרצת עליו) מה יהיה השלב הבא?!
- יוגב - (נבהל) את סתומה?! אמרתי לך כבר, מה את לא מבינה?
- סמדר - הפכת אותי לסתומה, בוא תסביר לי שוב.
- יוגב - השלב הבא יהיה להבין שזה מסע ארוך.
- סמדר - ואיפה המסע הזה יסתיים?
- יוגב - כשבסופו של דבר ארגיש שהגעתי לשלמות, באמצעות הרבה תרגולים; יש תרגול הליכה, דיבור, הלבשה, לקה, איפור.
(מצחקק על עצמו) לפעמים אני מבלה שעות על האיפור שלי ואחר כך אני שונא את עצמי, אני יוצאת כמו מכשפה. אני מנגב את הכול, וחוזר להיות גבר.
- סמדר - עכשיו אתה קורא לעצמך גבר.

- יוגב - אני עדיין גבר.
- סמדר - באמת?
- יוגב - (צוחק באופן מגוחך) לפעמים אני מתאפר מהר, ומרגיש נהדר.
- סמדר - למה ביקשת להינשא לי אחרי שלושה חודשי היכרות?
- יוגב - מתוך אהבה כנה.
- סמדר - אתה משקר! מתוך רצון להוליד ילדה ולדפוק לנו את החיים!
- יוגב - ציפיתי ממך לתגובה קצת יותר מבינה.
- סמדר - אהה, ציפית שאגיד לך: (פונה אליו בלשון נקבה בלעג) "אני מאחלת לך מזל טוב במציאת האני האמתית שלך. חשוב שתהיה לך רשת תומכת שתסייע לספק לך משאבים יקרי ערך?"
- יוגב - בדיוק.
- סמדר - או אולי ציפית גם שאעזור לך במאבקים ואצא אתך להפגנות ולמצעדי הגאווה בכל עיר?
- יוגב - למה לא?
- סמדר - עכשיו אתה יכול להופיע כמוקיון חשפן פתטי במועדוני לילה.
- יוגב - זאת הפעם הראשונה שמצאתי את הקול הפנימי שלי.
- סמדר - די, הרסת לי את המוח עם הקול הפנימי! תפסיק לקשקש לי על הקול הפנימי ולדבר על איך שאתה מרגיש.
- יוגב - כל יום מצאתי אותי בווה במראה בחזה הגברי שלי, ובכיתי.
- סמדר - אולי כדאי שתתחיל לבכות על שהרסת את החיים שלי ושל נועה?
- סמדר מתקרבת אליו, נוהמת ורותחת כדי לסטור לו, ונמלכת בדעתה.**
יוגב מפוחד עומד במן עליבות ומחכה לסטירה}
- סמדר - אם היית גבר, הייתי סוטרת לך.
- יוגב - תכי אותי, בבקשה. תכי...

- סמדר - אני רואה שאתה גם מזוכיסט.
- יוגב - כשהייתי נער היה לי חבר שהכה אותי, ואני חיבבתי אותו. הוא היה מכה אותי חזק, ואני חיבבתי אותו עוד יותר. לא בגלל שאני מזוכיסט, בגלל שהמכות שלו גירו אותי.
- סמדר - זה נקרא מזוכיסט.
- יוגב - תמיד ידעתי שאני אוהב גם בנות, עד שמאוחר יותר גיליתי שאני ביסקסואלי.
- סמדר - (חוככת במצחה ובמין קול בכייני) ספר לי שזאת בדיחה, מתיחה, תגיד לי שהיום האחד באפריל.
- (שואלת את עצמה כלא מאמינה) בגיל כזה להפוך לקוקסינל?
- יוגב - (מתקן) טרנסג'נדר, טרנסג'נדר.
- סמדר - איך ההורים שלך קיבלו אותך? הם בכלל ידעו שאתה כזה?
- יוגב - השארתי רמזים של נער נורמאלי בכל מקום בחדר שלי. הצלחתי לרמות אותם וגרמתי להם לחשוב שאני סתם נער רגיל.
- סמדר - כמו שרימית אותנו.
- יוגב - (מצחקק) עד היום הורי חושבים שלמדתי תפאורה ואיפור, כי זה מה שסיפרתי להם כשראו אותי מאופר. כך יכולתי להתלבש בבית כמו טיפוס במרד נעורים.
- סמדר - (מכה על חטא) איך עברתי אתך את השקר הגדול!
- יוגב - (מרים את קולו) את לא מקשיבה! תקשיבי עד הסוף!
- סמדר - הופה.
את יודעת גם לצעוק.
- יוגב - (ממשיך בקו מחשבתו) הוריי האמינו לי, ידעתי להעמיד פני בחור נורמאלי לחלוטין.
- (מגלגל עיניים למעלה וחושב) בשבילי גיל ההתבגרות היה סיוט.
- סמדר - עכשיו זה הסיוט שלי בהמשכים.

יוגב - (מתעלם מהערתה) הייתי נער עקשן ובעל רצון עז שתמיד ידע מה הוא רוצה. חייתי בסימן שאלה, הייתי חצוי, אבל ידעתי להסתיר היטב כמו חיה שמסתירה את גוריה.
(עוצם לרגע את עיניו ומרים את ראשו)
הייתי שוכב במיטה ימים ולילות ארוכים, מעמיד פנים שהכול בסדר. וכשהוריי יצאו מהבית התייפחתי שעות.
לא מצאתי שום היגיון במה שמתחולל אצלי.

סמדר - אתה באמת פאקינג גייז אמת.

יוגב - את יכולה לקרוא לזה באיזה שם שאת רוצה. אני יוגב, רציתי לדעת הכול על הזהות החבויה שלי, רציתי שתפרוץ החוצה, תמיד הרגשתי שהקול שהדהד לי בראש, הוא קול של אישה.

סמדר - עכשיו באמת תפרוץ החוצה וצא מהבית.

יוגב - ידעתי שתגידי את זה.

סמדר - (מאיימת) אם אני אגלה שהעברת לי איזו מחלה, אני כבר אבוא אליך אחתוך ואיישר לך את הזין והביצים.

יוגב - זאת בורות, לחשוב שכל אחד כמוני נושא מחלה. אני עוזב את הבית לטובת כולנו, אני כבר מוכן.

{יוגב הולך לחדר ומיד חוזר עם מזוודה}

סמדר - אתה בעצם הולך לבזבז את כל הכסף שלנו על עצמך בעוד שאני נאבקת לשלם את חשבונות המשכנתא?

יוגב - לא, אני משאיר לכן הכול.
בשביל הניתוח לקחתי הלוואה מהבנק.

סמדר - הבנק נותן הלוואות לניתוחים מהסוג הזה?

יוגב - הבנק יצא בתכנית חדשה, "הלוואה לניתוחים מיוחדים", וזה כולל ניתוח לשינוי מין.
בפעם הבאה, אם נפגש, תפגשי אישה.

בדיוק שיוגב עומד לצאת, נכנסת נועה.

עם כניסתה של נועה, היא לא מבינה מה קורא ובוחנת את הוריה. לאחר פאזזה קטנה.

- נועה - היי אבא, לאן אתה נוסע?
- יוגב - אימא כבר תספר לך.
- סמדר - תספר לה אתה.
(פאזזה)
או אולי נכון יותר להגיד, תספרי לו אָתָּ.
- נועה - מה קורה כאן?
- יוגב - אני עוזב לתמיד.
- נועה - למה?!
- סמדר - ספר לה!
- יוגב - תראי, אני ואמך כבר לא מתאימים.
- נועה - מה זה?!
ככה?
יום אחד אתה קם, מחליט שאתם "לא מתאימים" ורוצה ללכת?
- סמדר - אם אני אספר לה, זה יהיה בדרך שלי ותצא עלוב.
- יוגב - (לנועה) שבי.
- נועה - (מביטה באמה כשהיא מתיישבת) לא מוצא חן בעיני ה-"שבי" הזה.
- סמדר - (מזרזת את יוגב שמהסס) נו.
"דבקה לשונו לחכו"
(פאזזה, מחכה למוצא פיו)
אבא שלך הולך ללבוש שמלה.
- נועה - (בפה פעור) מה?!
- סמדר - גם לי הלסת נפלה, גם אני הייתי המומה.
- נועה - (מתפקעת מצחוק) זאת בדיחה? אחד באפריל?
- סמדר - גם אני חשבתי כך.
- נועה - למה אני שומעת על זה רק עכשיו?

- סמדר - גם אני אמרתי כך. אבל אבא שלך לא סמך עלינו מספיק כדי לגלות לנו שהוא רוצה להיות אישה.
- נועה - (צוחקת נבוכה) אבא, אתה?
- סמדר - הוא הולך להיות קוקסינל.
- יוגב - (מתקן) טרנסג'נדר.
- סמדר - תפסיק לתקן אותי! אני רוצה להגיד קוקסינל. אתה קוק-סי-נל!!!
- יוגב - נועה יקרה שלי, יש בי אישה ואני מתלבש לפעמים כדי לשחרר אותה.
- סמדר - (בלעג) הוא גבר מבחוץ, אבל מרגיש כמו אישה בפנים. הוא הולך לשנות את מינו בחוץ כדי להתאים את החוץ לפנים.
- יוגב - אני שמח שקלטת.
- נועה - מה? אתה עוזב את הבית בגלל זה?!
- יוגב - אני לא רצוי כאן.
- נועה - אימא!
- סמדר - אני לא צריכה שיתרוצצו לי עוד וְגִנוֹת וציצים בבית. (יושבת בצד, שבורה)
- יוגב - זה בסדר, אמך צודקת, אני חייתי אתכן אבל בתקופה מסוימת חייתי לבד. מהיום מחכים לי חיים חדשים. חיים אחרים. את יודעת שלעתים קרובות אנו יכולים ללמוד יותר על עצמנו על ידי כך שנביט בחייהם של אחרים.
- נועה - אבא, אתה מאושר לעשות את הצעד הזה?
- יוגב - אני תמיד מפחד שאני לא אהיה מאושר.
- נועה - יש לך מושג איך תרגיש אחרי השינוי?
- יוגב - מאיזו בחינה?
- נועה - פיזית, נפשית, פסיכולוגית, הסבירו לך? קיבלת הדרכה?
- יוגב - ברור שקיבלתי.

- נועה - איך תראה את עצמך?
- יוגב - אישה.
- נועה - אבל אתה מבוגר בשביל זה, אתה מודע לעובדה שאין דרך חזרה. לא יחזירו לך את מה שתאבד.
- יוגב - אני שמח שאת יכולה להבין ולהרגיש על מה שאני מדבר. נשים לומדות כיצד לעמוד בפני החיזור, ולקבל את תשומת הלב עוד מילדות, אצלי תשומת הלב תתחיל מבגרות.
- סמדר - מזקנה.
- נועה - ובמשך כל השנים, ההורים שלך לא הרגישו?
- יוגב - **(מצחקק במגוחך)** אני זוכר שאימא שלי הייתה אומרת משפט שלא הבנתי אותו נכון, "אם תוכל לנשק את מִרְפֵּק היד שלך תהפוך לנערה". סיפרתי את זה לחברים שלי, וכולנו ניסינו לנשק את המרפקים, זה היה מחזה מצחיק, למרות שידענו שזה טיפשי, **(מדגים)** היינו מעקמים את הידיים מוציאים לשון ארוכה, כדי לראות אם אנחנו יכול להגיע למרפק. בסוף, נישקנו אחד לשני את המרפק.
- נועה - **(מנסה לנשק את המרפק)** זה קשה.
- יוגב - תיזהרי שלא תהפכי לגבר. אני שמח שאת מקבלת בהבנה.
- נועה - העולם השתנה לך. יהיה לי אבא טרנסג'נדר.
- יוגב - **(די מרוצה)** לגמרי.
- נועה - טוב, שיהיה לך בהצלחה. **(הולכת לכיוון חדרה)**
- יוגב - **(לסמדר)** את רואה? ככה הילדים של היום, הם מקבלים הכול כמובן מאליו.
- (קורא אחרי נועה)** לא משנה מה יקרה, אני תמיד אהיה האבא שלך!
- נועה - **(חוזרת ליוגב. בתקיפות)** לעולם לא תהיה יותר אבא שלי!
- יוגב - היחסים שיש לנו ימשיכו להיות כמו שהיו.
- נועה - יהיה קשה להמשיך לקרוא לה אבא!

- יוגב - זה אומר שאת מכחישה את קיומו של אבא שלך?
- נועה - היה אבא, ואיננו!
- יוגב - זאת תהיה בשבילי ההתמודדות קשה, להפסיד אותך.
- נועה - זאת הבחירה שלך.
- יוגב - אני יודע שזה כמו לאבד אבא, אבל את לא תאבדי אותי, אני אהיה.
- נועה - החלק הכי קשה בשבילי הוא לאבד אותך זה כשאתה לא מת!
- סמדר - (ממקומה, מרוצה) או, אלה מילים.
- נועה - היום אתה יוצא מהבית וכבר לא תחזור כאבא.
- סמדר - (מהצד) הוא לא יחזור לעולם!
- יוגב - (מצביע על עצמו) האיש הזה שיהיה בשמלה, וידבר אתך, הוא יהיה אבא שלך! תמיד! אבא והיה בעל, ועכשיו כל מה שהוא רוצה להיות זה חבר.
- נועה - אתה כבר לא דומה לגבר שגידל אותי ואהב אותי! אתה לא הגבר שהיה שם בשבילי לאורך כל שנות חי! בעוד כמה חודשים לא תוכל להוביל אותי לחופה כאב שמלווה את בתו. תתבייש! מצאת את הזמן הלא נכון!
- יוגב - (נכנס לדבריה) יש לך דודים שישמחו לעשות זאת במקומי.
- נועה - נראה לי שלא אכפת לך ממני, לא אכפת לך לא להיות בחתונה שלי.
- יוגב - עד שתתחתני אני אהיה עמוק בתוך האישה שבי. ואולי עד אז תביני שלא מתוך בחירה נולדתי ככה, ועם קצת, כמו פיצול אישיות, חלק ממני היה יוגב וחלק ממני תהיה כריסטיאנה.
- סמדר - (קופצת ממקומה בבהלה) כריסטיאנה!?
- נועה - (בבהלה יחד עם סמדר) כריסטיאנה!?
- יוגב - אני מרגיש ככה מאז פברואר שנה שעברה.
- נועה - למה כריסטיאנה?
- יוגב - מה רצית שאהיה, בלהה או אבישג? אם כבר שינוי, שיהיה עד הסוף.

- סמדר - אם כבר קוקסינל שיהיה שם יהודי. למה להסתובב עם שם של נוצרי, אם כבר ללכת, אז כדאי ללכת עד הסוף ולשבור את כול המוסכמות!
- יוגב - אחשוב על זה.
- נועה - השאלה הגדולה ביותר שלי, מה יקרה למשפחה שלנו?
- סמדר - (בזלזול) שלנו, הוא כבר לא משלנו.
- נועה - (לסמדר) אני לא יודעת אם אני רוצה להגן רק על עצמי, אני גם רוצה במובן מסוים להגן על אבא שלי.
- (ליוגב) ואני עדיין מקווה שתצליח לצאת מזה ולהבין שאתה עושה טעות גדולה.
- סמדר - בכול מקרה, זה מאוחר ואני לא רוצה שיסתובב בבית.
- נועה - (צץ לה רעיון, מציגה אותו בצורה ממצרית) אם הייתי בן, האם אתה היית יכול להיות בשבילי מודל לחיקוי?
- תאמין לי, הייתי שואלת את עצמי אם אתה בכלל קיים!
- יוגב - לפעמים אני מרשה לעצמי לדמיין כמה היה קל אילו הייתי מת.
- נועה - לפני שתמות, יש לי שאלות על החלק הגברי שבי. יש בי משהו. ש... אני הופכת להיות חלק מהסיפור שלך.
- סמדר - נועה, אל תיכנסי לסיפור העצוב שלו.
- נועה - אימא, אני מושפעת עמוקות מהבלגן שהוא עושה לי בראש.
- סמדר - תפסיקי עם זה, אני יודעת לאן את חותרת!
- נועה - גם אני כאן הקרבן! וגם לי יש סיפור משלי!
- סמדר - ספרי אותו בפעם אחרת!
- נועה - (ליוגב) הסיפור שלי הוא, שאם אתה הולך להפוך לאישה, למה שאני לא אלך אחריך ואהפוך לגבר?
- סמדר - (בלעג) עכשיו מה שלי חסר להיות לסבית, והמשפחה תשלים את הבדיחה.
- נועה - (ממשיכה) אימא שבי בשקט, עכשיו אני מדברת.

- סמדר - הופה, עכשיו את כבר מדברת כמו גבר.
- נועה - (ליוגב) זה אומר שאנחנו חושבים אותו דבר. במקרה הטוב הייתי מתארת את עצמי כמו מי שנופלת לבור שפתחת עבורי והופ...! קפיצה לתוך ארץ הפלאות.
- יוגב - אני זה לא את.
- נועה - בדיוק אני!
- יוגב - אני הייתי מדוכא הרבה שנים בגלל.
- נועה - אני רואה אותך, שומעת אותך ומרגישה גם דיכאון.
- יוגב - אצלי זה אחרת, שנים שכבתי ער בלילות וניסיתי לחשוב על דרכים להתאבד כדי שלא ידעו את הסיבה להתאבדותי.
- סמדר - חבל שלא עשית את זה, היית חוסך לנו את הבושות.
- יוגב - יום אחד החלטתי לקחת הורמונים, ופתאום התחלתי להרגיש הרבה יותר מאושר, הרגשתי את האישה שבי מתעוררת לחיים. הייתי כל כך שְׁבֵעֶת (!) רצון.
- נועה - אתה לא מקשיב לי בכלל, אתה מקשיב רק לעצמך!
- יוגב - אני איתך כל הזמן.
- נועה - אני הולכת להיות גבר!
- סמדר - נועה, תפסיקי עם זה, זה לא נושא להתבדח עליו!
- נועה - עכשיו תגיד לי, איך עלי להתנהג לידך?
- יוגב - בתור גבר?
- סמדר - (בכעס ליוגב) תענה לנועה! למה אתה כבר הופך אותה לגבר?!
- יוגב - (לנועה) עכשיו את מתנהגת כמו ילדה בת שתיים עשרה, אני לא חייב שום דבר לאף אחת מכן. את מתחנת עם דניאל שלך, ואם את רוצה את יכולה להוציא אותי מהחיים שלך ואפסיק להיות בסביבה. אני כבר לא מבולבל, אני יודע בדיוק מי אני.
- נועה - יהיה קשה לחגוג חתונה עם הורה קוקסינל.

- יוגב - (מתקן) טרנסג'נדר.
- נועה - בעונת החגים כבר לא נשב יחד עם המשפחה, ויותר לא אוכל לקרוא לך אבא. מהיום אתה תהיה בשבילי האבא שסובל מסינדרום הפרעת זהות.
- סמדר - בא לי לבכות על מה שאני שומעת.
- נועה - תמיד חשבתי שאנחנו משפחה מושלמת.
- יוגב : תלוי איך מסתכלים על זה.
- נועה - חשבתי שאתם נשואים באושר. חשבתי שיש לנו את כל הכסף שבעולם. חשבתי שיש לי חיים מושלמים.
- סמדר - את צריכה להמשיך לחיות את החיים שלך כפי שהם צריכים להיות, ובאופן נורמאלי.
- נועה - הייתי כל כך נאיבית.
עכשיו אני שואלת את עצמי, איך לא שמתי לב שאבא שומר סוד גדול?
- סמדר - כי הוא שחקן מצוין, כך לפחות הוא מעיד על עצמו.
- נועה - ראיתי אותך פה ושם עושה תנועות יותר נשיות מרוב האבות. אמרתי לעצמי שזה בדיוק אבא שלי. חשבתי שאני גאה באבא שלי כמו שהוא! הוא, איש ייחודי, ואני מניחה שאני פשוט לא שמתי לב למה שעובר עליך.
- סמדר - הדבר היחיד שחשוב לי שתדעי, שזה לא באשמתך. גם אותי הוא רימה, שיחק מצוין. לשחק כל יום על הבמה את דמות החבר/הבעל/האב, במשך שנים, זה כבר שיא גינס. אפילו בתיאטרון אין שחקנים טוטליים כאלה.
- אני לא מנסה להרחיק אותך ממנו, צלצלי אליו מדי פעם. אבל לפחות עכשיו את יודעת שהאדם שעושה את זה הוא selfish אמתי.
- נועה - הוא בכל זאת אבא שלי.
- סמדר - אני יודעת שאת עדיין אוהבת את אבא שלך, אבל זה לא ישנה אותו, אם תנסי לשנות את דעתו, תדעי שזה לעולם לא יקרה! הוא אוהב אותך, אבל זאת הגנטיקה שלו. מישהו כמוהו כבר אי אפשר לשנות אותו, ואם גבר או אישה הוא טרנס... משהו, זה בגנים שלו.

- יוגב - אהבתי לשמוע מה שאמרת.
- נועה - אני לא מרגישה שיהיה לי נוח להיפגש אתך בפומבי.
- יוגב - זה בסדר, אני גזרתי על עצמי את זה.
- סמדר - את יכולה לשמור אתו על קשר טלפוני.
- יוגב - בואו נעצור כאן, אני זז.
- נועה - לפני שאתה הולך, עוד שאלה: אתה לא זקן בשביל זה?

**{יוגב ניגש לנועה ונושק לה על המצח. יוצא.
אחרי שתיקה קלה}**

- סמדר - מה זה היה צריך להיות?
 - נועה - מה?
 - סמדר - הבדיחה על להיות גבר.
 - נועה - רציתי להפחיד אותו, חשבתי אולי יתחרט.
 - סמדר - זה כבר חתום אצלו.
 - סמדר - יוגב אוהב רק את יוגב.
- מוזיקת מעבר. רואים באור עמום התרוצצויות ואיסוף הבגדים של סמדר.
אור יורד.**

תמונה 3

- לאחר חודשים.**
- נועה לבושה בשמלת כלה ועומדת מול המראה ומשפרת את הופעתה.
סמדר עוזרת לה.
- סמדר - הטקס מחכה לך.
- נועה - איך אני נראית? את האמת.
- סמדר - את יפה מאוד, מתאים לך להיות כלה. והשמלה?
- נועה - נכון שהיא מתאימה לי?

סמדר - מאוד.

{צלצול בדלת}

נועה - אימא, אם זה דניאל, אל תתני לו להיכנס, זה מביא מזל רע להתראות לפני החתונה.

**{סמדר ממהרת לפתוח את הדלת.
בפתח הדלת יוגב. עדיין לא רואים אותו}**

סמדר - (המומה, חוסמת את פיה מלצעוק) מה?!

נועה - מי?!

סמדר - הגיע אלינו דב שחור!

נועה - דב?!

סמדר - לא הכרתי אותך. מה זה?!

נועה - (רצה לדלת) אבא?

סמדר - בוא, היכנס.

**{יוגב נכנס, לבוש שחורים, כחוזר בתשובה.
שתיקה.**

סמדר ונועה בוחנות אותו}

יוגב - מה?

סמדר - מה-מה?

יוגב - נכון שמהו לא מסתדר לכן?

{סמדר מתקרבת לחבקו, יוגב עוצר בעדה}

יוגב - אסור, אסור.

נועה - אבל לי מותר.

{נועה מחבקת אותו.

יוגב נושק לה במצח.

{שתיקה קלה}

- סמדר - מה זה?! איך קרה שהשתנית ככה?
- נועה - בחיים לא הייתי מזהה אותך ברחוב.
- יוגב - אבל אני הייתי מזהה אתכן.
- סמדר - איך זה שעברת מצד לצד?
- נועה - (בצחוק) זה כמו האסירים שבאים עם כיפה בפני שופט. אופס, סליחה לא התכוונתי להשוות.
- יוגב - גם אני אסיר ושבוי מרצון בפני בורא עולם. הסיפור שלי הוא ארוך. אבל אקצר. בדרך לניתוח...
- סמדר - עוד פעם פיק ברכיים?
- יוגב - לא, הפעם שמעתי קול פנימי שאמר לי לא לעשות את המעשה, ובכל זאת התעקשתי ודחפתי את עצמי להמשיך הלאה. הגעתי לקליניקה של הרופא, ועל הדלת הייתה תלויה מודעת אָּבֶל, הרופא נפטר.
- סמדר : קיבלת פקס מאלוהים.
- יוגב - (מתקן) מאלוקים ברוך וברוך שמו. הסתובבתי בהרגשה שבגללי אלוקים לקח את הרופא וכי הוא רוצה שלא אעשה משהו עם עצמי. זה היה הסימן בשבילי לחזרה בתשובה. זה כל הסיפור, הרופא מת והגעתי לאן שהגעתי, ושם נפתח בפני עולם ומלואו שהתברכתי בו.
- סמדר - למה הגעת לפה?
- יוגב - התגעגעתי. הילדה זקוקה לתמיכה והגנה של אבא כדי לעבור חתונה מושלמת בעזרת השם, וחובתי כהורה לספק לילדה אהבה ותמיכה ללא תנאי. (פונה לנועה) פשוט באתי לחזק אותך להמשיך הלאה. למזלי היום אני חופשי לקבל את כל מה שאני רוצה, הרב ניסים נתן ונותן לי עושר רוחני ואושר פנימי. עזר לי להבין שאני צריך תמיכה כדי לעבור את מה שעברתי, וכך הבנתי שהרחוב תמיד הוא דו-סטרי. אמרתי לרב שאני הולך להיות זר בעיני בתי והרב בחוכמתו ענה: "קום ולך אליה ביום חתונתה, מצווה גדולה היא לשמח חתן וכלה".

- נועה - למה לא באת עד היום?
- יוגב - אחרי מה שעשיתי (ירחם השם) התביישתי. רציתי להתחזק קודם. אני מכה על חטא על המעשים שעשיתי. עשיתי דברים שהיו מקובלים עלי אז, אבל הם לא מקובלים עלי היום. (פונה לסמדר) לגביך, זה סיפור אחר, אבל אני כבר לא כועס.
- סמדר - (מתפלאת) נטשת אותנו ואתה אומר "לא כועס?!"
- יוגב - את צודקת, מחילה.
- נועה - באותו זמן לא היה לי מושג מה אני הולכת לעשות עם עצמי.
- יוגב - מחילה. מחילה. כפרה.
- נועה - לא היית סקרן לראות אותי?
- יוגב - ראיתי אותך שלוש פעמים.
- נועה - (מתפלאת) אותי?!
- יוגב - כן.
- נועה - מתי?!
- יוגב - פעם אחת אפילו לא התאפקתי וקראתי לך מרחוק, הסתובבת ולא זיהית אותי. ואז נמלכתי בדעתי, כדי שלא אערער לך את החיים. היום זה מובן שנפגעת, (קד קידות קטנות) ואני מבקש, סליחה וכפרה על העוול שגרמתי לכן.
- סמדר - בסופו של דבר לא התלבשת כמו מרילין מונרו וכריסטינה.
- יוגב - הס מלהזכיר את השמות האלה. גם היום כאדם דתי אני מוגבל להיכנס למקומות מסוימים. התאבלתי הרבה זמן, וְהַאֲבָל צָפָה וְעָלָה עַל פְּנֵי הַשֹּׁטָח, וְהַתְּפֹצֵץ. אני נושא אתי את הַאֲבָל שלי כל יום.
- סמדר - בדמיון הכי פרוע שלי לא הייתי מעלה על הדעת שאתה תלך בדרך הזאת.
- יוגב - בסופו של דבר אלוקים הוא שמכוון אותנו. בשבילי זאת הייתה חוויה של פיצוץ מטען - באופן מטאפורי.

- נועה - לא עבר יום אחד בלי שזכרתי שאני בת של קוקסינל.
- יוגב - (מחייך) אני לא אתקן את המילה.
אני כבר לא שם ישתבח שמו. השם ישמור אותנו מכל רע, מכול צרה.
- נועם: למה נעלמת לגמרי?
- יוגב - הייתי די מבולבל. כל החיים ברחתי, ובעזרת השם, בסוף ניצחתי.
- נועה - ואני התאבלתי עליך, והתגעגעתי למה שהיה פעם. כבר לא היה
אכפת לי לקבל אותך כאישה. לא ידעתי מה לעשות.
- יוגב - אלוקים הצילני מצרה, חילץ אותי מתוך הבור אליו נפלתי. הייתי אדם
אנוכי להפליא. אהבתי את עצמי בעיקר, הייתה לי נטייה לחצות
גבולות.
היום אני שמח בחלקי, שמח שהתחיל אצלי המאבק בחטא.
זכיתי.
- סמדר - אצל הדתיים יש פעילות הומוסקסואלית.
- יוגב - השם אינו יוצר אדם עם תשוקות הומוסקסואליות - הוא נותן לו את
חופש הבחירה.
- סמדר - ולפי הדת?
- יוגב - הדת קובעת שאנשים הופכים להומוסקסואלים בגלל שחטאו.
לא קל להיכנס לממלכת גן עדן.
ואיך אתן?
- סמדר - מסתדרות.
- נועה - לאימא יש חבר.
- יוגב - או, יפה מאוד, הוא? ... (מסמן בידו קו ישר)
- סמדר - מאוד.
- יוגב - אתן רואות איך השם אלוקינו מסדר את הכול, ישתבח שמו לעד
ויברך אתכן.
- סמדר - מנסות לא להתרגש.
- יוגב - (לנועה) בעזרת השם.

- נועה - משקשקת.
- יוגב - אני מוזמן לחתונה?
- נועה - דוד יואל ישמח ליותר, ושאתה תלווה אותי לחופה.
- יוגב - **(מהנהן בראשו) זכיתי, בעזרת השם.**
(פורס את ידיו למעלה ומתפלל) "ויברא אלוקים את האדם בצלמו,
 בצלם אלוקים ברא אותו... **(ממשיך בהתאם לצורך, תוך כדי יציאתם)**
 ויבן ה' אלוקים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל
 האדם. ויברך אותם אלוקים ויאמר להם אלוקים: פרו ורבו ומלאו את
 הארץ."
 אור יורד.

סוף